

NEDELJNI ENOGRAF

NAJNOVIJE VESTI I AKTUELNA PONUDA GRANDS CRUS CLASSÉS VINA

Svakog ponedjeljka na vašoj e-mail adresi

Broj 36, 15. Oktobar 2012. godine

Besplatan primerak

PREŠAO GRANICU DOBROG UKUSA!

Poznati beogradski pomodar tražio je od somelijeja da mu uz krvavi biftek donese vegansko vino. Somelije je pokušao da ispravi gosta, ali ne samo da nije uspeo da promeni narudžbinu, nego je ostao i bez posla!

Lord Norman Foster zadužen za novi izgled vinskog podruma Šato Margoa

Decanter, 08.10.2012.

Lord Norman Foster (rođen 1935. godine), arhitekta koji stoji iza potpune restauracije zgrade Rajhstaga u Berlinu 1999. godine, kao i iza projekta najvišeg mosta na svetu - Milo Viadukt u Francuskoj koji je završen 2004. godine (visina 343 m) - zadužen je da stvori novi izgled vinskog podruma poseda-vinograda Margo (*Château Margaux, 1er Grand Cru Classé en 1855*).

Projekat obuhvata stvaranje podzemne „biblioteke vina“ u kojoj će se čuvati vina iz prethodnih berbi, te novi podrum za vinifikaciju koji će omogućiti da se u istom delu poseda stvaraju i crvena i bela vina.

Foster, britanski državljanin i dobitnik prestižne Prickerove nagrade 1999. godine, je sasvim izvesno najslavniji arhitekta angažovan od strane nekog Klasifikovanog poseda-vinograda iz Bordoa.

„Do dana današnjeg ništa nije izmenjeno na posedu Margo, od trenutka kada je zdanje i sazđano 1810. god. po projektu Luj Komba, jednog od najuspešnijih arhitekata svoga vremena“ izjavio je Pol Pontalie, direktor poseda-vinograda Margo i nastavio *„Dodati nešto novo je veoma ozbiljan i zahtevan poduhvat i mi moramo u svakom smislu da ispoštujemo važnost projekta angažovanjem najdarovitijeg arhitekta našeg vremena.“*

Planovi za Fosterov projekat su bili u početnoj fazi 18 meseci, s obzirom na činjenicu da se Šato Margo nalazi na listi nacionalnih spomenika Francuske, što praktično znači da se projekat mora u potpunosti uskladiti sa postojećom strukturom. Dozvola za nastavak radova, dobijena je tokom Septembra, a radove će izvoditi Foster i bordoški arhitekta Gi Tropr (*Guy Tropres*).

Pored biblioteke vina i podruma za vinifikaciju, projekat obuhvata preuređenje postojećih sporednih zgrada u zgrade za prijem gostiju. Aktuelna bačvarska radionica će biti pretvorena u sobu za degustaciju, a burad će se proizvoditi na istom mestu gde su i nastajala početkom 19. veka.

Početak radova se očekuje u Aprilu 2013. godine.

Šato Braun - 2012. prva berba meda

The Drinks Business, 09.10.2012.

Osam košnica sa oko 65.000 pčela će pre svega poslužiti kao pomoć prilikom oprašivanja vinove loze, ali će svakako poslužiti i za dobijanje meda.

Vlasnik poseda Braun, Žan Kristof Mo, izjavio je da su pčele veoma bitne za oprašivanje vinove loze, jer stvaraju neophodne uslove za manju upotrebu insekticida u vinogradu, što je preduslov za ekološku proizvodnju vina. Pored toga, Mo je najavio da je veoma zadovoljan sa postignutim rezultatima, te da će naredne godine dodati još tri košnice.

Šato Kute plasira na tržište belo suvo vino

Decanter, 10.10.2012.

Slavni Klasifikovani posed-vinograd prve klase Kute (*Château Coutet, 1er GCC, Barsac*), poznat po svojim izvanrednim slatkim belim vinima, tokom berbe 2011. godine proizveo je 3.000 flaša suvog, belog vina pod nazivom **Opali d'Šato Kute** (*Opalie de Château Coutet, Bordeaux Blanc 2011*).

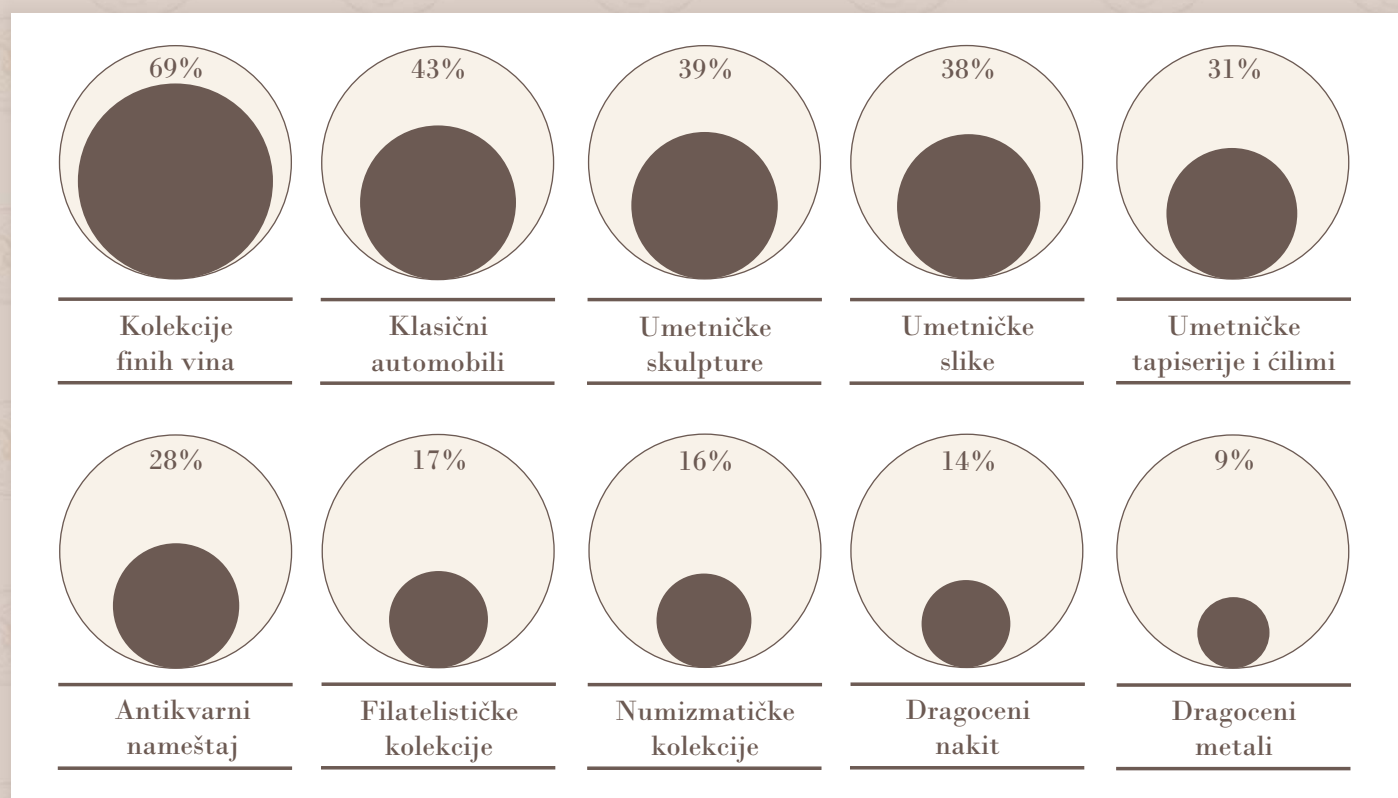
Vlasnici poseda Kute bili su očigledno inspirisani uspehom belih suvih vina Velikih klasifikovanih poseda-vinograda prve klase Ikem i Suduiro, čija vina Igrek d'Ikem (*Y de Yquem*) i Es d'Suduiro (*S de Suduiraut*) postižu odlične prodajne rezultate.

S obzirom na činjenicu da je globalna prodaja slatkih vina Soterna i Barsaka pod velikim pritiskom, ovaj potez vlasnika poseda-vinograda Kute sasvim je očekivan. Alin Bali, suvlasnik poseda Kute je izjavila da je njihov cilj da stvore vino čiji se kvalitet zasniva na kvalitetu teroara. Pored toga, naglasila je da im je u identifikovanju i izdvajanju dva poteza vinograda, koja su najpodesnija za stvaranje belih suvih vina, pomogao Filip Daluan, tehnički direktor poseda Muton Rotsild, pre svega zahvaljujući njegovom dobrom iskustvu sa vinom El d'Aržan (*Aile d'Argent* - belo, suvo vino poseda Muton Rotsild).

Kolekcije finih vina - društvene i dugotrajne

Liv-ex, 10.10.2012.

Barklis (*Barclays*) je objavio izveštaj koji je rezultat istraživanja motivacije kolekcionara da sakupljaju određene vredne predmete. Vredni predmeti, slično SWAG-u (*Silver, Wine, Art & Gold*), predstavljaju alternativne finansijske instrumente, koji su po svojoj prirodi materijalno dobro, odnosno opipljiva aktiva, kao što su nakit, klasični automobili, antikvarni nameštaj, itd. Iznenađujuće je da je samo 10% ispitanih izjavilo da skupljaju fina vina isključivo radi investiranja. Vino se, pre svega, sakuplja zbog emocionalnog zadovoljenja kolekcionara, a tek zatim zbog finansijske koristi. Pored navedenog vino se posmatra kao izrazito društveni finansijski instrument, jer čak 69% ispitanih uživa da ga podeli sa prijateljima (celokupan izveštaj možete preuzeti na sajtu www.enograf.com).

Bordo 2012: Kvalitet berbe pod znakom pitanja

The Wine Doctor, 12.10.2012.

Do početka Oktobra 2012. godine kvalitet berbe nije obećavao, čak i pre nego što je ubran i jedan-jedini grozd. Za razliku od 2011. godine kada je početak vegetativnog ciklusa bio obeležen izrazito visokim temperaturama, početak vegetativnog ciklusa u 2012. godini bio je doveden pod znak pitanja s obzirom na izrazito hladno i vlažno vreme, što je uzrokovalo kasno i neujednačeno cvetanje vinove loze. Slične vremenske prilike su se nastavile sve do sredine meseca Jula, što je dovelo do povećanog rizika od pepelnice. Posledično, kako bi se smanjio rizik od pepelnice povećana je upotreba hemijskih fungicida. Posedi koji su posvećeni organskim tretmanima koristili su tzv. bordošku čorbu, odnosno fungicid na bazi bakra koji se daleko lakše uklanja sa plodova i ispoljava pozitivan uticaj na fiziološke procese vinove loze.

Od sredine Jula vremenske prilike su se promenile. Ukoliko su se i pojavili znaci pepelnice u vinogradu ubrzo su nestali zahvaljujući većem broju sunčanih sati, odnosno visokim temperaturama, te je loza mogla u potpunosti da se fokusira na samo jedan zadatak - sazrevanje ploda. Ipak, postojala su tri glavna problema koja su otežavala zadatak: pod jedan, hladno vreme u prethodnom periodu nepovoljno je uticalo na razvoj ploda, pa su neki grozdovi bili mešavina malih nerazvijenih i normalno razvijenih bobica; pod dva, neujednačeno cvetanje vinove loze za posledicu je imalo velike razlike u zrelosti plodova. I najzad treće, kasno cvetanje vinove loze dovelo je do toga da vegetativni ciklus kasni nekoliko nedelja u odnosu na uobičajeni period, što će za posledicu imati kasnu berbu, odnosno tok berbe će biti izloženiji uticaju loših vremenskih prilika koje se po pravilu i očekuju krajem Oktobra i početkom Novembra.

Po mom mišljenju, kada se budu povele ozbiljne diskusije o opštem kvalitetu berbe 2012. godine tokom primarne degustacije u Aprilu 2013., fenomen kasnog i neujednačenog cvetanja vinove loze će biti posmatran kao prelomni trenutak koji je determinisao kvalitet berbe. Iako se sa približavanjem termina za berbu zrelost plodova polako homogenizuje, još uvek se očekuje puna zrelost ne samo poznog Kabernea već u nekim slučajevima i Merloa. Ovih dana, vinogradari u Bordou gledaju u nebo i čitaju izveštaje meteorologa sa većom pažnjom nego ikada ranije.

Robert Parker: Brend koji se prodaje?

Decanter, 12.10.2012.

Dok se probaju vina u Hong Kongu povodom takmičenja za najbolje vino Azije, konstantno se provlači glasina u kojoj se navodi da je Robert Parker u procesu prodaje svog „brenda“ anonimnim investitorima iz Azije.

Pisci na temu vina su nekada bili zbir svih napisanih reči; ukoliko su se tekstovi pokazali tačnim, čitanim i ispravnim novac od autorskih prava se slivao u džepove pisaca. Ukoliko bi reči prestale da naviru, ista stvar bi se desila i sa novcem - prestao bi da pristiže.

Globalizacija u svetu vina i internet menjaju prethodnu postavku stvari. Najuspešniji svetski pisci na temu vina su bez sumnje Robert Parker i Džensis Robinson. Oni su danas, bukvalno, samoizdavači putem pretplate na sadržaj njihovih internet prezentacija. Dok sa jedne strane izuzetno energična Džensis ni ne razmišlja o penzionisanju, tek tri godine stariji Robert Parker već je govorio na temu svog penzionisanja. Upravo zbog te činjenice, a i po zdravoj finansijskoj računici bilo bi logično da pre penzionisanja proda svoj brend. Bez obzira koliko dobro rade njegovi saradnici neosporna je činjenica da će vrednost „brenda“ krenuti da pada u trenutku kada se Parker penzionise. Međutim ukoliko se brend kupi dok je Parker još uvek na delu, velika je šansa da će i navedena vlasnička transformacija proći bez velikih potresa.

Degustacione beleške i ocene vina su alfa i omega Parkerovog doprinosa u svetu vina. Nijedan od tri degustatora koji su obrađivali temu burgundskih vina, nije to radio na način sličan Parkeru. Liza Peroti

Braun MW ne ocenjuje australijska vina na način na koji je to radio Parker; ocene Nila Martina za vina Bordoja su veoma često u potpunoj suprotnosti sa ocenama Roberta Parkera - to najbolje znaju oni koji su razmatrali da li da kupe sanduk vina poseda Kos d'Esturnel berbe 2009. godine.

Uzevši u obzir sve napred navedeno, sa jedne strane veoma je ponižavajuće da se ocene njegovih saradnika potpisuju njegovim inicijalima RP ili čak i imenom Parker od strane mnogobrojnih trgovaca vinom, ali sa druge strane upravo ta činjenica govori o snazi Parkerovog imena kao svojevrsnog brenda.

Ključno pitanje je, naravno, da li će uopšte i doći do navedene transakcije. U tom smislu ocene za vina Bordoja se moraju posmatrati odvojeno od svih drugih ocena, s obzirom na važnost i značaj vina iz ovog regiona. Upravo zahvaljujući vinima Bordoja, Parker je postigao svetsku slavu, postao vitez Legije časti, a sa druge strane bordoška vina su postala omiljena kolekcionarima širom sveta, što je vlasnicima najprestižnijih bordoških poseda-vinograda donelo ko-zna koliko miliona evra. Parkerove ocene i dalje predstavljaju osnovu za tržište finih vina Bordoja. Postavlja se pitanje da li ova moć, odnosno uticaj može da se prenese na nekoga?

Po mom mišljenju, jedini je odgovor - ne. Reč je o suviše ličnom uticaju, kako u praktičnom smislu, tako i u domenu tržišne mitologije. Ko god bude preuzeo Parkerovo mesto (a najčešće se pominje Nil Martin), iako će zaslužiti dužno poštovanje, ipak će postati samo jedan od mnogih degustatora. Kada veliki Parker bude napustio vinsku scenu, ne verujem da će iko moći da ga adekvatno zameni na tržištu finih vina. Parker kao „brend“ je možda vredan kupovine, ali bez njega ga ne bih platio ni jedan jedini dolar.

Đogat Luja Vitona (I deo)

Tekst napisao: Rastko Fajndović

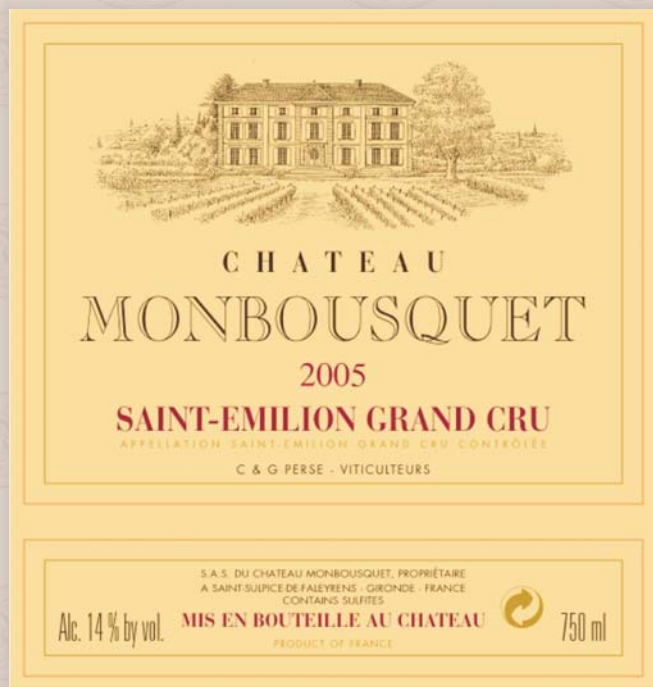
U svetu postoji tek nekoliko, u svakom smislu, neprikosnovenih vina, a vino poseda-vinograda Ševal Blan (*Château Cheval Blanc, 1er GCC A, Saint Emilion Grand Cru*) sasvim sigurno je jedno od njih.

Jedinstveno i geološki kompleksno zemljište sastoji se od gline, peska i šljunka. Neobično veliki udeo Kaberne Frana u kupaži sa Merloom daje vinu poseda Ševal Blan jedinstven i vanvremenski identitet. Prefinjen odnos dve sorte i njihova savršena komplementarnost vinu prenose prepoznatljiv odnos snage i elegancije. Odnos toliko slikovit i upečatljiv da slobodno možemo govoriti o umetničkom delu pretočenom u vino.

Vinograd poseda površine 37 hektara sastoji se iz jednog komada zemlje, a svoj konačni oblik dobio je 1871. godine. Posed Ševal Blan je klasifikovan 1955. godine kao Veliki posed-vinograd klase „A“, što je najviši stepen kvalitativne hijerarhije vinogorja Sent Emilion i u kome mu od nedavno prave društvo još tri poseda-vinograda i to: Ozon, Anželus i Pavi.

Nastavak u narednom broju...

Šato Monbuske (*Château Monbousquet*)

Klasifikacija: Veliki klasifikovani posed-vinograd po klasifikaciji iz 2012. godine

Lokacija vinograda: Sent Emilion Grand Kru

Vlasnik: Vinogradi Pers (*Vignobles Gerard Perse*)

Površina poseda: 42 hektara; vinograd 32 hektara

Zemljište: mešavina peska i šljunka, peska i gline

Prosečna starost vinove loze: 38 godina

Gustina zasada: 5.400 čokota po hektaru

Sorte u vinogradu: 60% Merlo, 30% Kab Fran, 10% Kaberne Sovinjon

Kupaža 2005: 60% Merlo, 30% Kaberne Fran, 10% Kaberne Sovinjon

Prinos 2005: 30 hektolitara po hektaru

Ukupna godišnja proizvodnja 2005: 7.250 sanduka

Drugo vino: Ch. Angelique de Monbousquet

Posed Monbuske se prvi put pominje 1540. godine kada se navodi da je vlasnik pomenute zemlje izvesni Fransoa de Leskur. Arhitektonsko zdanje na posedu sagrađeno je 1684. godine od strane Žaka de Gereaa, a tokom perioda u kojem je posedom upravljao njegov unuk General Žak Amede de Karl posed je doživeo procvat. Reputacija poseda dostigla je vrhunac kada ga je 1858. godine kupio Grof od Vasal Montviela, a koji je povećao zasade vinove loze na današnjih 32 hektara. Ipak, Grof je zbog finansijskih problema bio prinuđen da proda zamak, što je na kraju i učinio 1877. godine. U toku prve polovine 20. veka kvalitet vina poseda trpeo je zbog nedostatka sredstava, jer su se radovi u vinogradu odlagali, a borba protiv različitih bolesti vinove loze se nije u potpunosti sprovodila. Devastiran posed kupio je uvaženi enolog Daniel Ker, neposredno po završetku Drugog svetskog rata 1945. godine sa željom da mu povrati staru slavu. Uz pomoć trojice sinova Alena, Fransoa i Žana čini se da je u svojoj nameri i uspeo, s obzirom na činjenicu da je posed Monbuske u 13. izdanju knjige „*Bordo i njegova vina*“ iz 1986. godine proglašen za jedan od najboljih poseda-vinograda vinogorja Sent Emilion Grand Kru. I najzad 1993. godine tri brata su se dogovorila da prodaju posed Monbuske. Posed je kupio Žerar Pers, milioner iz Pariza, koji je sam stekao svoje bogatstvo, prešavši put od vlasnika jedne bakalnice u Parizu do vlasnika lanca supermarketa u celoj Francuskoj. Sa željom da napravi jedno od najboljih bordoških vina prodao je lanac supermarketa i sav svoj imetak uložio u kupovinu poseda u vinogorju Sent Emilion Grand Kru i to redom: 1993. godine kupio je posed Monbuske, 1997. godine posed Pavi Deses, i konačno 1998. godine kupio je posed Pavi koji je u zadnjoj klasifikaciji poseda-vinograda Sent Emilion Grand Kru postao deo prestižne Prve „A“ klase.

Wine Advocate #176, April 2008, Robert Parker

Château Monbousquet, Grand Cru Classé, St Emilion GC 2005, ocena 95/100

Vinograd poseda se nalazi na zemljištu koje nije savršeno za vinovu lozu, a ipak vlasnik poseda Žerar Pers uspeo je da stvori izvanredno vino. Pre nego je porodica Pers kupila posed sredinom devedesetih, vina su delovala kao razvodnjeni Božole, ali Žerar Pers je vina poseda Monbuske pretvorio u izvanredna i ultra moderna bordoška vina, koja zadivljuju konzumente svojim vrhunskim kvalitetom. Ključ uspeha je, pre svega uvođenje drenažnog sistema koji je preporodio zemljište poseda. Pored toga, vinarske tehnike podrazumevaju: drakonsku selekciju grožđa, i to prvo u vinogradu, a potom i u vinariji; zatim malolaktičnu fermentaciju u hrastovim buradima, kao i odležavanje vina na talogu. Kupažu čini približno dve trećine Merloa, jedna trećina Kaberne Frana i od 8 do 10% Kaberne Sovinjona. Na nosu dominiraju arome nagorelog hrasta, prepečenog hleba, sušenog lekovitog bilja, mesa sa roštilja, kupina, višanja i naznaka začina među kojima se ističe tamjan. Vino je punog tela i raskošnih aroma, neverovatno snažne strukture i na pravi način oslikava Persovu opsesivnu potragu za vrhunskim kvalitetom.